

Kr., det er til elektrisk Lysanlæg og lignende. Men det virkelig store Beløb gaar til Ombygningen, nemlig i alt 270,000 Kr. Nu er min Stilling overfor disse Beløb den, at jeg ikke kan tro andet, end at de ere meget højt beregnede, alt for højt beregnede, og at man her er kommen til Udgifter, som slet ikke ere nødvendige, selv naar man skal foretage baade Reparation og Ombygning. Allerede de to Beløb til Maskinvæsen og Søminevæsen anser jeg for meget højt beregnede, men naar jeg kommer til det afgørende, det væsentlige, nemlig Skibbyggeriet, det vil sige, Skibets Forlængelse med de 30 Fod, viser det sig, at Udgiften hertil endog er anslaaet til 270,000 Kr. Nu er jeg i dette Tilfælde saa heldig at kunne henpege paa, at man langt billigere har faaet gjort sligt tidligere, og det med Hensyn til et Skib, som synes at maatte være adskillig vanskeligere at forlænge og ombygge end etsaa forholdsvis lille Skib som „Dannebrog“. Man har her i Rigsdagen givet Bevillinger til Forlængelse af forskellige Dampfærger; den sidste Dampfærge, som blev forlænget, var den, der bærer Navnet „Prinsesse Alexandrine“. Den blev forlænget med 15 Meter, altsaa omtrent 50 Fod, og dette kostede ikke fuldt 300,000 Kr., det vil altsaa sige 6,000 Kr. pr. Fod. Nu forlanger man her 270,000 Kr. til en Forlængelse paa 30 Fod, det vil sige henved 9,000 Kr. pr. Fod. Det er dog højt mærkværdigt, at man kan forlænge en Dampfærge med det meget vanskeligere Arbejde for en i Forhold langt billigere Pris, end man mener at kunne forlænge „Dannebrog“ for. „Dannebrog“ blev i sin Tid bygget for en Pris af 670,000 Kr., hvis jeg ikke tager meget fejl, og nu vil man altsaa anvende henved $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paa at ombygge det for at forsøge paa at gøre det til et passende Skib til Kongens Brug. I og for sig vil man dog vist indrømme, at det er ret urimeligt, og naar man saa tilmed hører, hvad den højtærede Forsvarsminister har sagt i det andet Ting, at „Dannebrog“, hvis det skulde sælges, ikke vilde indbringe mere end 50,000 Kr., bliver det endnu mere forunderligt, at et Skib, som er saa lidt værd, skal undergaa en Forandring, der er saa overordentlig dyr, og som er nødvendig for overhovedet at faa det brugeligt. Ud fra disse Betragtninger kan jeg ikke komme til et andet Resultat end, at det vil være langt rimeligere at bygge et nyt Skib til Kongen, og jeg hører til min Glæde, at alle, der have talt, og som ikke

direkte have været imod selve Sagen, have været inde paa den samme Tanke. Det, som afskrækker, er, at et nyt Skib skulde være saa overordentlig dyrt. I Motiverne angives det, at et nyt Skib vilde koste ca. 900,000 Kr. Det tror jeg rigtignok er et akkurat lige saa urimelig højt Tal, som de Tal, der ellers nævnes her i Motiverne, og et Tal, som er beregnet paa at skræmme. Man behøver ikke at være synderlig sagskyndig paa dette Punkt for at vide, at man meget vel er i Stand til at bygge et lige saa stort og endda et bredere Skib end det fremtidige „Dannebrog“ for en langt ringere Sum og udstyret paa en saadan Maade, at det vil være fuldkommen tjenligt til den Brug, hvortil det tænkes anvendt. Et saadant Skib vil efter de almindelige Forestillinger, man kan danne sig om denne Sag, ikke koste mere end $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Saa spørger jeg: hvorledes er det rimeligt at anvende henved $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Ombygning af „Dannebrog“, som aldrig har gaaet for at være et særlig smukt Skib, naar man for den samme Sum kan skaffe et nyt Skib efter Tidens Krav til Raadighed for Kongen? Jeg kan ikke tro andet, end at denne Sag ikke foreligger saaledes oplyst, at det i Virkeligheden er muligt for det høje Ting i Øjeblikket at tage Stilling dertil, og jeg vil meget anbefale, at Sagen bliver undersøgt ganske nøje i et Udvalg, inden man gaar til en Afgørelse, som i Virkeligheden efter al Rimelighed enten er for dyr eller ogsaa er saaledes, at man for den samme Sum kunde faa noget, der i langt højere Grad vil svare til Hensigten. Vi staa overfor det Alternativ, at enten bygger man alt for dyrt uden at faa noget særdeles godt ud af det, eller ogsaa kan man for den Sum, her er Tale om at bruge til „Dannebrog“s Reparation og Ombygning, plus den Sum, Skibet kunde sælges for, skaffe et fuldstændigt nyt Skib til Kongen. Derfor vil jeg tillade mig at anbefale, at man undersøger denne Sag omhyggeligt i et Udvalg. Hvis der herimod indvendes, at det haster med Sagen, saa vil jeg dertil sige, at saa meget haster det dog ikke, at man ikke kan undersøge den, inden man afgør den. Og naar det siges, at det vilde være heldigt, om Kongen kunde benytte det ombyggede Skib til næste Sommer, vil jeg sige, at det vil Kongen alligevel ikke komme til, thi det forudsættes i Lovforslaget, at der skal gaa 8 Maaneder hen med Skibets Bygning, og efter de 8 Maaneders Forløb er Sommeren